

i sąsiadów w wieku XIV., nakreślił Walery Eljasz-Radzikowski. S črteži na devetih tablicah. Cena žal ni označena.

V Levovu v založbi Towarzystwa ludoznawczego je izšlo delo dra. Stanisł. Eljasza Radzikowskega: *Z folklorystyki Słowackiej*. V Krakovu v založbi Gebethnera i Społki se dobi pesnika Kazimira Przerwe Tetmajerja novejši umotvor v prozi z naslovom *Melancholia*. Poljska in češka kritika ne moreta prehvaliti tega dela, opremljenega s pisateljevo sliko.

V zbirki „Biblioteke dzieł wyborowych“¹ so izšla v novejšem času naslednja dela: „Obrazy z życia na Wschodzie“ A. Neumanowa, str. 160; „Nad rzekami Babyłonu“, povest T. T. Jeża (dva zvezka); „Półpanek“, ukrajinska povest Stanisł. Grudzińskiego, str. 168; „Historyczna powieść polska“. Studium krytyczno literackie Teodora Jeske Choińskiego, str. 152; „Nowelle“ Macieja Wierzbńskiego, str. 174; „Listy z Włoh o sztuce kościelnej“ Ks. A. Brykczyńskiego, s predgovorom Julijana Ochoroviča (s slikami), str. 144; „Wróg Napoleona“ Oskara Mysinga, v prevodu Topora, str. 144; „Serce kamienne“, povest Morica Jokaja, trije zvezki, str. 176 + 168 + 100; „Całą siłą!...“ povest Silverija Kondratoviča, strani 192; „Wśród pokus sredi izkušnjav“, povest Severa, strani 176; „Transwaal i Boerowie“ A. Seidla, prevod Wl. Trampčinskega; „Ci i tami“, powieść z czasów kampanii węgierskiej, od T. T. Jeża, str. 158. Poslednji zvezek nosi že številko 106, kar je za kratki čas obstanka dovolj veliko število.

¹ Glej „Dom in svet“ l. 1898, str. 159.

V zbirki dodatka: „Gazety Polskiej“¹ so izšla med drugimi naslednja dela: „Szarańca“ (kobilice), powieść współczesna A. Gruczeckiego, dva zvezka; „Głowy do pozłoty“, izbor pism Jana Lama, štirje zvezki; „Bajeczki dla starych dzieci“ Mareka Twaina, prevod Aline Śviderske, str. 150; „Muszkietorowie Króla Jegomości“, zgodovinski roman iz 18. stoletja Mihaela Synoradzkega, trije zvezki 158 + 155 + 156 str. „Biała gołąbka.“ Drama v petih dejanjih Jožefa Novińskiego, dva zvezka; „Dwa glosy“, powieść współczesna Stanisława Pileckiego, str. 183; „W mieszczańskim gnieździe“, povest Wande Grot-Bęczkowske, dva zvezka, str. 159 + 158; „Wędrowki Childe Harolda“, pesem lorda Byrona, prevod iz angleškega, dva zvezka, str. 150 + 152; „Na dnie otchłani“, powieść współczesna A. K. Śmarcznińskiego, str. 155; „Bezkrolowie“, zgodovinska povest Marije Lopušanske, štirje zvezki, str. 150 + 154 + 176 + 117; „Wojna światów“ H. G. Wellsa, prevod iz angleškega Marije Wentzl, dva zvezka, str. 148 + 128; „Wybor nowel Wiktora Gomułickiego“, dva zvezka, str. 157 + 146; „Z życia“, povest Edvarda Mališevskega, str. 156 in druga.

V založbi „Kuryera Codziennego“ v Varšavi so izšla ravnokar *Pisma Juliusza Słowackiego* s predgovorom Petra Chmielowskega, ki so se razposlala naročnikom kot brezplačni dodatek. V Varšavi torej ne manjka požrtvovalnih založnikov, ki ne le marljivo izdajajo knjige, marveč jih znajo tudi razširjati.

(i + a)

¹ Glej „Dom in svet“ 1899, str. 671.

Glasba.

III. redni koncert „Glasbene Matice“ v Ljubljani je bil dné 7. t. m. v Narodnem domu. Vzpored je bil jako bogat, ves koncert je bil osnovan v velikem slogu. Močen orkester vojaške godbe, pevski zbor kakih 170 pevcev in pevk, in dva operna pevca, ga. A. Nosalewicz in gna. A. Carneri — so bili koncertu v nenavaden sijaj. O Schubertovi Simfoniji v *H*-molu ni da bi govoril; izvajanje je bilo točno. Jednako dobrih je bilo nekaj drugih manjših točk. Glavna točka je bila pa „Sv. Ljudmila“. Oratorij v treh delih, na besede Jaroslava Vrchlickega za soli, zbor in orkester zložil dr. Anton Dvořák. Prvi del. O kompoziciji, o petju, o orkestru moramo odkrito-

sčno poročati hvalno, ker so bili vsi sodelujoči deli kos svoji nalogi. Le v točkah, kjer nastopa Ivan, naj bi bil orkester malo tišji, a solist močnejši, ker sicer krepki glas ga. Nosalewicz se je skoro izgubljal med drugo glasbo. V obče treba opomniti, da nam ta del oratorija vse lepše opisuje čarobno naravo poganstva nego krščanstvo, katero sprejme Ljudmila brez prave motivacije. Glasba Dvořákova je res krasna. Žal, da je 17 točk bilo vendar-le preveč (z dolgo Simfonijo vred) za jeden večer.

Toliko ob kratkem. Radi tudi poudarjamo, da je tak koncert očiten dokaz za zmožnost ga. koncertnega vodja Hubada in njegovega zbora.